

3 Евангелля св. Лукі

У часы Ірада, караля юдэйскага, быў адзін святар па імені Захарыя, з роду Абія. Жонка ягоная была з роду Аарона; і было імя яе Альжбета. Абодва яны былі справядлівымі перад Богам, жывучы беззаганна паводле ўсіх заповедзяў і наказаў Пана. Але не мелі дзіцяці, бо Альжбета была бясплодная; былі яны ўжо ў старым узросце.

Калі Захарыя па вызначанай чарзе выконваў святарскае служэнне перад Богам, яму, паводле святарскага звычаю, выпаў лёс увайсці ў святыню Пана, каб кадзіць. Усё ж мноства народу малілася звонку падчас каджэння. І з'явіўся яму анёл Пана, які стаяў з правага боку кадзільнага ахвярніка. І збянтэжыўся Захарыя, калі ўбачыў яго, і страх ахапіў яго. Анёл жа сказаў яму: “Не бойся, Захарыя, бо выслухана просьба твая, і жонка твая Альжбета народзіць табе сына і назавеш яго імем Ян. І будзе табе радасць і вяселле, і шмат хто ўзрадуецца нараджэнню ягонаму. Бо ён будзе вялікі ў вачах Пана, і не будзе піць ні віна, ні хмяльнога напою, і напоўніцца Святым Духам яшчэ ва ўлонні маці сваёй. І многіх з сыноў Ізраэля нават да Пана Бога іхняга. І пойдзе перад Ім у духу і моцы Іллі, каб звярнуць сэрцы бацькоў да дзяцей, непаслухмяных да разважлівасці справядлівых, каб падрыхтаваць для Пана народ дасканалы”. † *Лк 1, 5–17*

Быць голасам надзеі

Ян Хрысціцель быў голасам, які прадвешчаў прыход Месіі, голасам, што не засланяў сабой таго, што важнейшае – Слова, паколькі “трэба, каб Ён узрастаў, а я памяншаўся”. Ян першым указаў сваім вучням, а разам з тым і тлумам, на Езуса як чаканага на працягу стагоддзяў Збаўцу свету.

Трэба, каб і мы былі такім голасам, што нясе жыватворнае Слова Езуса Хрыста, Добрую Навіну, надзею. Нават калі гэта будзе патрабаваць ад нас шмат намаганняў і перамогі над сабой, нават калі сустрэнемся з непрыязню ці варожасцю з боку натоўпаў і сучасных Ірадаў, што чакаюць, магчыма, іншага паслання, будзьма голасам самога Езуса! Дазвольма, каб Ён стаў зместам нашых слоў і нашага жыцця!

□ Ці магу я “памяншацца”, каб іншыя маглі ўзрастаць?

□ Ці слухаю голас Пана?